

holdsvederlags-Kontoen, saa det er ikke helt private Midler, det er ikke ud af Retsbetjentens faste Gage, Underskudet skal betales. Det formidler Sagen lidt. Naturligvis er det alligevel ønskeligt, at Forholdet ikke var saaledes, for Lønningerne er efter Omstændighederne blevet meget lave.

Det Spørgsmaal, som den ærede sidste Taler fremdrog med Ængstelse for, at jeg ikke skulde have hørt det, om, at Herredsfuldmægtigene burde statsansættes og statslønnes, er et Spørgsmaal, som mange Gange har været drøftet her i Tinget, og som det ærede Medlem ofte har talt om. Jeg tror dog ikke, det kan nytte at rejse det her ved Behandlingen af dette Lovforslag. De to Ting kan neppe følges ad, vi kommer nok til at lade dette Kontorholdsvederlagslovsforslag blive behandlet paa den traditionelle rolige Maade og maa saa ved anden Lejlighed tage Spørgsmaalet om Herredsfuldmægtigenes Ansættelse i Statstjeneste og med Statslønning op til selvstændig Behandling, thi det er et overmaade stort Spørgsmaal, hvis Omordning vil medføre store Udgifter for Statskassen.

Andreasen: Jeg skal sige til den højtærede Justitsminister, at jeg har ikke udtalt noget, der kunde lade formode, at jeg vilde modsætte mig, at dette Lovforslag behandles paa sædvanlig rolige Maade. Men jeg har ment, at naar vi har vedtaget en ny Retsplejeordning, der i Løbet af kort Tid — for det er forholdsvis kort Tid, henset til de mange Opgaver, der skal løses i Forbindelse dermed — skal træde i Kraft, var det ikke af Vejen, at man som Medlem af dette Ting paakaldte den højtærede Justitsministers Medvirkning til at faa det berørte gamle Spørgsmaal behandlet og endelig afgjort.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

S. Sørensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Behandling i et 15-Mands Udvalg.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Landboforeningers og Husmandsforeningers Auktioner m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3537).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Lillelund: Det er rigtigt, som anført af Justitsministeren, at dette Lovforslag har været drøftet gentagne Gange ved Finanslovsforslagsbehandlinger. Det glæder mig derfor, at vi nu er naaet saa vidt, at der foreligger et Lovforslag om Sagen. Et gammelt Ord siger: Et magert Forlig er bedre end en fed Proces. Det forekommer mig at gælde ogsaa i dette Tilfælde, saavel for den højtærede Justitsminister som for de Foreninger, hvormed der her skal lovgives. Begge Parter er bedst tjente med, selv om der ikke opnaas alt, hvad de ønsker, at der bliver Ro om denne Sag, og at man faar de Processer, der nu er i Gang, ud af Verden, og faar en rimelig Ordning, som Foreningerne kan være tjente med at arbejde under, og som er langt bedre end den nuværende ret uholdbare Tilstand.

Princippet i Lovforslaget kan jeg bilige, men der er Enkeltheder, som jeg maa udtale mig bestemt imod. Det gælder Begyndelsen: „Justitsministeren kan bemyndige“ o. s. v., med andre Ord Bestemmelsen om at gøre det fuldstændig afhængigt af Justitsministeren, om Loven skal kunne bruges af de Foreninger, som skal have Nyttelse af den. Jeg finder det altid uheldigt at lovgive paa en saadan Maade og særlig i dette Tilfælde. Hele den Aktion, der er rejst imod Husmands- og Landboforeningsauktionerne, er bygget paa en Overretsdøm og en Fogedkendelse, som begge udtaler, at for det første var der saa mange Medlemmer i Hads Herreds Landboforening, at disse Auktioner maatte betragtes som offentlige, og for det andet var der saa let Adgang til at blive Medlem af Foreningen, at Auktionerne ogsaa af den Grund maatte betragtes som offentlige. Men det kan der ikke bygges paa i Fremtiden; vi kan ikke lave Loven saaledes, at man udsætter Folk for, at Justitsministeren kan erklære, at Foreningen har for mange Medlemmer og derfor ikke kan falde ind under Loven. Vi kan ikke sætte en Begrænsning for Antallet af Medlemmer i